

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 Pž-1859/2020-2

R E P U B L I K A   H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Čorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom GALEB JONATHAN d.o.o. u stečaju, Povlja, OIB 42798720645, kojeg zastupa stečajni upravitelj Dinka Trumbić iz Splita, odlučujući o žalbi vjerovnika LUCIJE VLAHOVIĆ iz Milne, Brdo II 86, OIB 79411527671, koju zastupa punomoćnik Ivana Dedić, odvjetnik u Rijeci, protiv rješenja Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-123/2019 od 7. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 8. svibnja 2020.

r i j e š i o   j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-123/2019 od 7. veljače 2020.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Dubrovniku poslovni broj St-123/2019 od 7. veljače 2020. osporena je tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda Lucije Vlahović iz Milne, u iznosu od 1.700.000,00 kn i vjerovnik upućen da u roku osam dana od dana pravomoćnosti rješenja pokrene parnicu odnosno nastavi (pravilno bi bilo: predloži nastavak započete parnice) pokrenuti postupak radi utvrđivanja osporene tražbine, jer će se u protivnom smatrati da je odustao od prava na vođenje parnice.

Protiv tog rješenja vjerovnik je pravovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom navodi da su razlozi rješenja nejasni, da postoji proturječnost između izreke i obrazloženja rješenja, te da rješenje nema „uporišta u činjeničnom stanju, materijalnom pravu i postupovnim pravilima“. Žalitelj zatim navodi kako suštinu rješenja čini tvrdnja da je stečajni upravitelj osporio tražbinu zato što vjerovnik nije priložio vjerodostojnu dokumentaciju i ne raspolaže ovršnom ispravom, te tvrdi da je suprotno tome u svojoj prijavi predložio da stečajni upravitelj izvrši uvid u knjigovodstvenu dokumentaciju dužnika. Također tvrdi da se na ispitnom ročištu vjerovnik pozvao na financijski izvještaj za 2018. godinu u kojem su navedene kratkoročne obveze dužnika u iznosu od 1.778.599,00 kn. Dalje, žalitelj navodi da je predložio sudu da po službenoj dužnosti razriješi sadašnjeg stečajnog upravitelja i naveo razloge za to, ali o tome nije odlučeno prije donošenja pobijanog rješenja. Predlaže da ovaj žalbeni sud ukine pobijano

rješenje ili da ga preinači tako da prizna prijavljenu tražbinu. Traži naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 21.250,00 kn.

Stečajni upravitelj je u očitovanju na žalbu naveo da uz prijavu nisu priložene isprave iz kojih tražbina proizlazi, da na temelju raspoložive dokumentacije nije mogao utvrditi postojanje tražbine, dok se iz financijskoga izvještaja za 2018. godinu na koji se poziva vjerovnik ne može utvrditi na što se odnose kratkoročne obveze, kada su nastale, jesu li zastarjele i prema kome su nastale.

Žalba je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavka 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, 89/14 i 70/19; dalje u tekstu: ZPP) i člankom 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a).

U obrazloženju pobijanog rješenje navedeno je kako je u ovom stečajnom postupku već održano ispitno ročište i doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, ali je naknadno utvrđeno da je vjerovnik Lucija Vlahović pravovremeno podnijela prijavu koja nije ispitana, pa je sud odredio posebno ispitno ročište radi ispitivanja te tražbine. Na tom ročištu stečajni upravitelj je u cijelosti osporio prijavljenu tražbinu u iznosu od 1.700.000,00 kn zato što vjerovnik nije priložio odgovarajuće dokaze iz kojih bi bilo vidljivo njeno postojanje, dok s druge strane tražbina nije evidentirana u poslovnim knjigama stečajnog dužnika. Vjerovnik je pak, tvrdio da je riječ o tražbini po osnovi kratkoročnih pozajmica društvu Galeb Jonathan d.o.o., a u prilog osnovanosti pozivao se na završne račune dužnika koji su predani Financijskoj agenciji i priložio financijski izvještaj za 2018. godinu. Kako osporavanje tražbine nije otklonjeno na ispitnom ročištu, a vjerovnik za svoju tražbinu nema ovršnu ispravu, prvostupanjski je sud pozivom na odredbe članaka 263. i 266. stavka 1. Stečajnog zakona donio pobijano rješenje.

Prema odredbi članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i kojem isplatnom redu su utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine. Tim rješenjem sud odlučuje i o upućivanju na parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbine. Prema odredbi članka 266. stavka 1. Stečajnog zakona, ako je stečajni upravitelj osporio tražbinu, sud će vjerovnika uputiti na parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, a prema odredbi stavka 4. tog članka, ako za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava, stečajni sudac će na parnicu uputiti osporavatelja da dokaže osnovanost svoga osporavanja.

Iz navedenih zakonskih odredaba slijedi da rješenjem koje donosi na temelju odredbe članka 265. stavka 1. Stečajnog zakona, stečajni sudac samo utvrđuje koje su tražbine priznate, a koje osporene, te ovisno o tome postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava, odlučuje o tome hoće li na parnicu uputiti vjerovnika ili osporavatelja. Jednako tako, povodom žalbe stečajnog vjerovnika protiv rješenja o osporavanju tražbine i upućivanju na parnicu drugostupanjski sud ne može ispitivati valjanost razloga za osporavanje tražbine i ovisno o tome priznati vjerovnikovu tražbinu koju je osporio drugi vjerovnik odnosno utvrditi

da je osporavanje neosnovano, kako to pogrešno smatra žalitelj. Drugim riječima, razlozi osporavanja tražbine ne mogu biti predmet raspravljanja u stečajnom postupku, neovisno o tome je li stečajni upravitelj ili drugi vjerovnik osnovano ili neosnovano osporio tražbinu stečajnog vjerovnika. O tome će se raspravljati i odlučivati u parničnom postupku na kojega je upućen vjerovnik jer za svoju tražbinu nema ovršnu ispravu.

Na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja ne mogu utjecati ni navodi žalitelja o postojanju razloga zbog kojih bi stečajnog upravitelja trebalo razriješiti po službenoj dužnosti. Naime, sam žalitelj navodi da to nije učinjeno prije ispitnog ročišta, pa je dakle stečajni upravitelj imao zakonsko ovlaštenje da u tome svojstvu ispita i ospori vjerovnikovu tražbinu.

Stoga je na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, žalbu stečajnog vjerovnika valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje.

Zagreb, 8. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **17895-9b4eb**

Kontrolni broj: **06612-06568-bafdb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.